

ה"ט 31147/09-18 - אבי נגר נגד עיריית נס ציונה

בית משפט השלום ברחובות

ה"ט 31147-09-18 נגר נ' עיריית נס ציונה
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט ישראל פת
מבקשים	אבי נגר
נגד	
משיבים	עיריית נס ציונה

פסק דין

1. האם ניתן להוציא צו למניעת הטרדה מאיימת כנגד רשות מקומית המבצעת את עבודתה השלטונית, ובכלל זה, עבודות פיקוח, הסרת שילוט, או כל פעילות אחרת המבוצעת בהתאם לחוקי העזר העירוניים?

תמצית הבקשה וטענות המבקש

2. בפניי בקשת המבקש ליתן צו הטרדה מאיימת, בהתאם לחוק מניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב-2002 (להלן - **החוק**), במעמד צד אחד, נגד המשיבה, עיריית נס ציונה (מחלקת ההנדסה/פיקוח עירוני/מחלקת שפ"ע).

3. לפי הנטען ע"י המבקש פעלה המשיבה בחצריו, להריסת שילוט שהותקן על ידו, כאשר במסגרת תלישת השילוט פגעו נציגי המשיבה בקונסטרוקציה של מבנה קבע, כפי שהוצג במסגרת חוות דעת של מהנדס קונסטרוקציה מטעם המבקש. במסגרת הבקשה, כמו גם במסגרת דברי המבקש במהלך הדיון, עלתה טענה בדבר התנהלות קונספירטיבית, ולפיה בשל העובדה שהמבקש אינו מוכן לתמוך באחד המועמדים לראשות עיריית נס ציונה ולתלות שלט מטעמו בחצריו, פעלו נציגי המשיבה נגדו לתלישת השילוט ופגיעה בחצריו. ייאמר מייד כי לא בבקשה עצמה ולא במהלך הדיון ציין המבקש את פרטיו של אותו מועמד. יתירה מכך, המבקש עצמו ציין כי ראש עיריית נס ציונה הנוכחי אינו מתעתד להתמודד לראשות העיר. משמעות הדברים הינה שישנו קושי להוכיח את הטענה בדבר זיקה בין אחד המועמדים, ששמו לא צויין, לבין הליכי האכיפה המתנהלים ע"י גורמי פיקוח וגורמים משפטיים כלפי המבקש.

4. לטענת המבקש, האירוע הנטען התרחש בימים 4.9.18 ו-5.9.18, כאשר ביום 4.9.18 הופיעו נציגי העירייה מלווים בעשרות אנשי יס"מ, יחד עם מנהל מחלקת הפיקוח העירונית ותלשו שלט, עקרו עצי זית, שברו מנורות, הפילו מזגנים ועשו מעשי ונדליזם בחצרי המבקש. זאת, תחת הגעה עם מכשיר קאטר לחיתוך

עדין של השלט המדובר. לטענת המבקש, בעקבות עקירת השלט נעקרו הברזלים שעליהם היה תלוי הבית ההיסטורי, המצוי בחצרי המבקש, ושתומכים בו ועם הסרת הברזלים נוצרה קריסה של המבנה וכלי עבודה המחברים אליו. לטענת המבקש, במעמד מימוש הצו להורדת השלט התבטא נציג העירייה בצורה לא ראויה בנוכחות אשת המבקש. לטענת המבקש, האירוע מוסרט ומוקלט, אולם במעמד הדיון לא הצליחו המבקש ובא כוחו להציג את הנטען לבית המשפט, מסיבות טכניות התלויות בהם. כמו כן, חרף האמור בבקשה, לא הצלחתי לאתר, לא בבקשה עצמה ולא בפרוטוקול הדיון, עדות או ראיה בדבר אירוע נוסף שהתרחש ביום 5.9.18, לבד מהתייצבות מהנדס הבניין שהוזמן ע"י המבקש לשום את נזקי המבקש בשל התנהלות המשיבה או מי מטעמה. אני אתיחס בעיקר לאירוע מיום 4.9.18.

5. לבקשה עצמה צורפו מסמכים שונים, ובכללם, תלונה במשטרה מיום 2.9.18, הנוגעת, כנראה, למקרה גניבה בכתובת מגוריו של המבקש תל אביב, אירוע שאינו קשור, לכאורה, לאירוע מושא הבקשה דנן.

6. כן צורפו התראות שונות שהוצאו למבקש ע"י מחלקת הפיקוח בעיריית נס ציונה, כאשר אחת מההתראות (הודעה מס' 000183-6-6) עוסקת בפרסום שילוט שלא כדין. בהודעה עצמה נכתב מפורשות כי היא הוצאה בהתאם לחוק עזר לנס ציונה (שילוט) התשס"ט-2009.

7. אין חולק ולא יכול להיות חולק שהתראה זו הוצאה כדין. טענתו של המבקש היא באשר לאופן מימוש ההתראה ותלישת השילוט, שבעניינו הוצא הצו.

8. לטענתו של המבקש, בשל האירוע מיום 4.9.18 הוא חש הפרעות רפואיות שונות, שבגינן הוא מטופל עד היום בכדורים. כך לטענתו, שלא הוכחה בפניו.

דיון והכרעה:

9. סעיף 2 לחוק קובע מהי הטרדה מאיימת. אצטט את הסעיפים הרלוונטיים לענייננו:

(א) הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו.

(ב) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), הטרדה מאיימת כלפי אדם יכול שתהא, בין השאר, באחד מאלה:

(1) בבילוש, במארב או בהתחקות אחר תנועותיו או מעשיו, או בפגיעה בפרטיותו בכל דרך אחרת;

(2) בנקיטת איומים בפגיעה בו או במאיים עצמו;

(3) ביצירת קשר עמו בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר;

(4) בפגיעה ברכושו, בשמו הטוב, או בחופש התנועה שלו.....

10. משמעם של דברים, שפגיעה ברכושו ובפרטיותו של אדם ע"י אחר נחשבת להטרדה מאיימת.

11. כעת עלינו לבחון מתי ניתן צו בדבר הטרדה מאיימת בהתאם לחוק:

12. החוק מונה שני יסודות אשר בהתקיימם קמה העילה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת: היסוד הראשון דורש כי אדם אשר כלפיו מופנית הבקשה ביצע הטרדה **בעבר**, או נקט איומים כלפי המבקש; ואילו היסוד השני דורש כי הנסיבות אכן תומכות ומבססות את המסקנה כי אותו אדם עלול להטריד או לאיים לפגוע בשלוות חייו, פרטיותו, חירותו או גופו של מבקש הבקשה **בעתיד**. זאת, בהתאם לסעיף 4(א) לחוק:

(א) נוכח בית המשפט כי אדם נקט הטרדה מאיימת, רשאי הוא להורות לאותו אדם בצו להימנע מעשות מעשה מן המעשים המפורטים בסעיף 5(א)(1) עד (4), ואם נוכח כי ההטרדה המאיימת נעשתה בנסיבות שבהן יש חשש לפגיעה ממשית בשלוות חייו של אדם אחר או להמשך פגיעה כאמור, רשאי הוא להורות לאותו אדם בצו גם להימנע מעשות מעשה מן המעשים המפורטים בסעיף 5(א)(5) ו-(6).

פעולת הטרדה רצסיבית

13. הפסיקה רואה חשיבות רבה בנושא ה"חזרתיות" (רצסיביות) של מעשה ההטרדה, בצטטה את דברי ההסבר להצעת החוק דנן (ה"ח 328 מיום 23/7/01 עמ' 769). (כל ההדגשות שלי. י.פ.):

המושג "הטרדה מאיימת" או מקורו בשפה האנגלית STALKING מתייחס לדפוסי התנהגות הכוללים הטרדה ואיומים מסוגים שונים הפוגעים בשלוות חייו, בפרטיותו, או בגופו של כל אדם, ועל פי ניסיון החיים המצטבר מקימים גם חשש לפגיעה בגופו או בחייו של האדם המוטred.

ראו למשל: ה"ט (שלום קריות) 43373-12-15 אסנת בלס רביב נ' מרדכי לייבל (פורסם בנבו, 30.12.2015); ה"ט (ראשל"צ) 8252-06-17 שחר עזרא נ' ערן מישוריס (פורסם בנבו, 23.7.17).

14. לענייננו, המבקש לא הצליח להרים את נטל הראיה בדבר יותר ממעשה הטרדה אחד (מיום 4.9.18), חמור ככל שיהיה, על כל המשמעויות הנובעות ממנו.

ריחוק הבקשה מהאירוע

15. לא זו אף זו, הבקשה דנן הוגשה היום, 17.9.18, כאשר האירוע מושא ההטרדה אירע ביום 4.9.18. מדובר בריחוק רב של הבקשה ממועד האירוע עצמו. אמנם רק בסעיף 4(ב)(2) לחוק מופיעה הדרישה של סמיכות לאירוע, אולם ברי כי לא ניתן לעתור להוצאת צו במעמד צד אחד בשל אירוע שחלפו כמעט שבועיים ממועד התרחשותו. עצם הגשת הבקשה בריחוק רב מעין זה מעידה על כך שההטרדה אינה כה מאיימת כפי שהמבקש רואה אותה. ככל שענייננו באירוע חד פעמי, שהתרחש לפני ימים רבים ולא חזר על עצמו אין הצדקה להוצאת הצו.

החרגת פעולה שלטונית

16. יתירה מכך, סעיף 4(ג) לחוק מחריג מקרים מסויימים שבהם לא יינתן צו הטרידה מאיימת כדלקמן:

(ג) הוראות סעיפים קטנים (א) או (ב) לא יחולו אם נוכח בית המשפט כי המעשה שבשלו מתבקש צו מניעת הטרידה מאיימת נעשה בנסיבות שמהוות הגנה טובה במשפט פלילי או אזרחי בשל פגיעה בפרטיות, בהתאם להוראות סעיף 18(2)(ב) עד (ד) או (3) לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981, או בנסיבות שמהוות פטור מאחריות בהתאם להוראות סעיף 19 לחוק האמור.

17. להבנת ההחרגה נצטט את סעיף 19 לחוק הגנת הפרטיות הנ"ל (באשר עניינו של סעיף 18 במיוחד בטענה ללשון הרע המהווה פגיעה בפרטיות וממילא גם הטרידה מאיימת בהתאמה):

(א) לא ישא אדם באחריות לפי חוק זה על מעשה שהוסמך לעשותו על פי דין.
(ב) רשות בטחון, או מי שנמנה עם עובדיה או פועל מטעמה, לא ישאו באחריות לפי חוק זה על פגיעה שנעשתה באופן סביר במסגרת תפקידם ולשם מילוי.
(ג) "רשות בטחון", לענין סעיף זה - כל אחד מאלה:
(1) משטרת ישראל.....

18. ענינו הרואות כי ככל שמוטלת חובה על רשות (ובכלל זאת, רשות מקומית) לפעול בעניינים הנובעים מסמכותה, הרי שעליה לפעול בעניין ללא מורא ובהתאם למגבלות הדין. בהקשר זה ייאמר כבר כעת כי תליית שלטים אמורה להתבצע בהתאם לחוק העזר העירוני בדבר שילוט וככל ששלט מסוים אינו עומד בהוראות חוק העזר העירוני מוקנות למפקח כל הסמכויות וסמכויות העזר להורות על הסרתו ואכיפת הוראות החוק שלענין אינה יכולה להיות מוגדרת כהטרידה מאיימת.

19. ככל שהדברים מלווים ע"י משטרת ישראל (כפי שתוארו בסעיף 7 לבקשת המבקש ובמהלך הדיון עצמו) הרי שחזקה עליהם שהם מתנהלים בהתאם לחזקת התקינות המינהלית, כל עוד לא הוכח אחרת. יתירה מכך: למשטרת ישראל מוענקת הסמכות לפעול בהתאם לחוק וסעיף 19 לחוק הגנת הפרטיות הנ"ל אכן מחריג אחריות המשטרה בהתאם לחוק זה, כאשר זו נעשתה באופן סביר במסגרת תפקידה ולשם מילוי. סעיף זה אף נקלט לתוכו של חוק הטרידה מאיימת, כאמור בסעיף 4(ג) לחוק, במובן זה שלא יוצא צו מניעת הטרידה מאיימת שנעשה בנסיבות שמהוות פטור מאחריות בהתאם להוראות סעיף 19 לחוק הגנת הפרטיות.

20. לא לחינם לא פעל המבקש בהליך דן נגד משטרת ישראל, באשר היא מוחרגת מפורשות מכל צו למניעת הטרידה מאיימת, כאמור בסעיף 4(ג) הנ"ל, שקלט את סעיף 19 לחוק הגנת הפרטיות.

21. ובאשר לעיריית נס ציונה, הרי שככל שהטענה בדבר הפעלת כח ואמצעים מעבר לסביר מכוונת נגדה הרי שלכאורה היא חוסה תחת הקביעה כי במסגרת סמכותה מוקנית לה הזכות להפעיל גם סמכויות עזר, כהורת סעיף 17 לחוק הפרשנות, תשמ"א-1981 (להלן - **חוק הפרשנות**): "**הסמכה לעשות דבר או לכפות עשייתו - משמעה גם מתן סמכויות עזר הדרושות לכך במידה המתקבלת על הדעת**".

22. באשר לבחינת השאלה האם משימת הורדת השילוט התבצעה במידה המתקבלת על הדעת, הרי שלא אוכל להכריע בעניין בהעדר ראיות (הסרטון שנטען, כאמור, כי ישנו בידי המבקש, לא הוצג בפני), ומכל מקום, זהו עניין שיידרשו לו גורמים נוספים, כנזכר בעתירת המבקש, קרי: מח"ש ובית המשפט שיעסוק בתביעת הנזיקין שתוגש ע"י המבקש (ככל שתוגש תביעה כזאת), כאמור בסעיף 23 לבקשתו.

23. מכל מקום, יובהר כי בית המשפט ביושבו במסגרת ההליך של הטרדה מאיימת אינו מהווה מעין ערכאת פיקוח על הליכים מינהליים המתנהלים בעניינו של המבקש.

24. בשולי נושא זה אציין כי המבקש הזכיר בבקשתו כתב אישום שהוגש נגדו ע"י המשיבה בתיק תו"ב 40677-06-18, כאשר לטענתו עניינו של הליך זה בבניית מדרגות ע"י המבקש, כאשר הוא שינה את הזווית של המדרגות. לא אוכל להידרש לסוגיה זו, באשר ההליך עצמו לא נדון בפני ואף לא הוצג ע"י המבקש או ב"כ. יחד עם זאת, יובהר כבר כעת כי על העותר לקבל סעד מעין זה המבוקש בעתירה דן לגשת להליך דן ב"ידיים נקיות", וללא כל התנהלות פלילית או מינהלית לא ראוייה מצדו, בכל הקשור לנכס מושא הבקשה.

25. ואם בידיים נקיות עסקין הרי שהמבקש לא דק פורתא בהגדירו את עצמו כבעלים של הנכס מושא הבקשה דן (סעיף א, 1 לבקשה), באשר, כפי שהוא עצמו הבהיר במהלך הדיון (עמ' 2, שורה 11 לפרוטוקול), הוא שוכר את הנכס מבנו, שהינו הבעלים של הנכס. למען הסר ספק, יודגש, כי לגופו של עניין, אין לכך משמעות, באשר טענת המבקש הינה להטרדה מאיימת כלפיו של המבקש כמחזיק הנכס.

קונקרטיות:

26. המבקש עותר להוציא את הצו כנגד עיריית נס ציונה, ובאופן יותר קונקרטי נגד מחלקת ההנדסה/פיקוח עירוני/מחלקת שפ"ע. מדובר כאן בקבוצה משמעותית של אנשים, כאשר הבקשה אינה מוגשת באופן קונקרטי לגבי מי מהם.

27. במהלך הדיון, השיב המבקש לשאלתי כי הוא מבקש להוציא את הצו נגד "הבוסים" ולא נגד המפקחים עצמם, וכלשונו: **"נגד העירייה עצמה נגד רשות הפיקוח. אלכס הסביר את עצמו יפה שהוא עשה הוראות, תמיר הוא אומר שהוא מקבל הוראות, סגרן והצוות שלו"**. (עמ' 3 לפרוטוקול, שורות 3-4).

28. הנה כי כן, המבקש עותר להוציא את הצו נגד מוסדות העירייה, שמגובים משפטית בצו שהוצא במסגרת חוק העזר העירוני הנזכר. אין בקשה להוצאת צו קונקרטי נגד מי מהמפקחים שמבצעים את ההטרדה לכאורה.

29. אמנם סעיף 4 לחוק הפרשנות קובע כי **"מקום שמדובר באדם - אף חבר-בני-אדם במשמע, בין שהוא תאגיד ובין שאינו תאגיד"**. אולם בענייננו, ברי כי לא ניתן להוציא צו הטרדה מאיימת נגד כל עובדי עיריית נס ציונה מבלי להגדיר את הגורם המדויק שמבצע את ההטרדה המאיימת. קביעתי זאת מתבססת, בין היתר, על כך שמטרתו העיקרית של החוק דן היתה למנוע אלימות בתוך המשפחה

וממילא היא לא כוונה לחבר בני אדם שאיננו מוגדר.

תוצאה

30. עולה מן המקובץ כי המבקש לא הצליח להרים את נטל הראייה בדבר פעילות מטרידה, חוזרת ונשנית של המשיבה כלפיו. גם לו היה מצליח להרים נטל ראייה זה הרי שהתנהלות פיקוח של עירייה המבצעת פעילות הסרת שילוט בהתאם לצו שהוצא כחוק מוחרגת מהחוק דנן ולא ניתן להוציא צו בעניינה.

למען הסר ספק, יובהר כי אין בדברים אלו משום חיווי דעה באשר להתנהלות מי מאנשי הפיקוח והמשטרה במועד האירוע מושא הבקשה דנן ומעשים אלו ראוי להם שייבדקו ע"י הגורמים שלעניין וחזקה על בא כוחו של המבקש שיביא את הדברים לעיונם של גורמים אלו.

בנסיבות אלו ונוכח העובדה שלא התבקשה תגובת המשיבה, אין צו להוצאות.

ניתן היום, ח' תשרי תשע"ט, 17 ספטמבר 2018, בהעדר הצדדים.